

Zase to modrost hranite,
 Kljuke krive, črne bavke.
 Raje grem na vrt podit se;
 Pojte zopet v kot hladit se.«

Če bi bukve govorile
 To-le bi mu odvrnile:
 »Kregaš se in se jeziš,
 Imaš slamo v prazni buči.
 Če bi rad, da se zmodriš,
 Le teh kljuk se pridno uči!
 Treba pa se je potiti,
 Kdor se če kaj naučiti.
 Kar kdo zná, le to veljá. —
 Bog mu svojo milost dá.«

J. Krek.

Za tičke.

Ančka z mamó je pred hišo stala,
 In je kosec kruha obiraša;
 Mrvice je s tem na tla drobila.
 Mamica pa jo je posvarila:
 »Pazi, kruhek božje je darilo,
 Ni pa, da bi se po njem hodilo.
 Zberi mrve, ki na tla so pale,
 Pa postavi jih vrh te-le skale!
 Gladna bo živalca priskakljala,
 Za kosilce bo jih pozobala.«
 Ančka vboga, mrve vkup pospravi
 In na kamen jih lepo postavi;
 K mami teče, skriva se za krilo,
 Čaka, kaj se ž njimi bo zgodilo.
 Kar znad strehe penica se dvigne,
 Zacvrči, na kamen k mrvam švigne.
 S kljunčkom jih pobere in zavriskne,
 Zafrfrá, čez streho spet zabliskne.
 Ančka gleda, se veselo smeje,
 Mamici po tihem to-le deje:
 »Penica bo s tički govorila,
 Kje kosilce danes je dobila.
 Ančka mi je je raz tál nabrala,
 Kaj ne mama, da takó bo djala?«

»Vidiš Ančka«, jej odvrne mama,
 »Penica ne bo kosila sama;
 V gnezdce tam na skedenj je zletela,
 Tam jo čaka deca že vesela;
 Deca v gnezdci mora še ostati,
 Ker premajhna še ne zna letati;
 Mamica jej hrano skupaj nosi,
 Kar ostane, to pa sama kosi.
 Gladna raje penica ostane,
 Da mladiči niso jej brez hrane.«

J. Krek.

Rebus.

Brez „a“ je z „a“ ot

Opomin'k
 pridnosti

Uganke in šaljiva vprašanja.

1. Kdaj dva dni zapored dežuje?
2. Kdo zna vse jezike?
3. (Za mlade kuharice:) Kako se goveje meso najbolje sveže (frišno) ohrani?
4. Koliko ima zajec dlake v repi?
5. Kdo ima nos pod nogami?
6. Kteri vol je znotraj in zunaj kosmat?
7. Koliko sta si različna dežnik in vojščak?
8. Zakaj je Bog v raji klical: »Adam, kje si?«
9. Kaj mora človek vselej storiti, predno hoče vstati?
10. Neki oče je imel štiri sine. Le-ti so šli orat; a zmotili

so se ter ves gnoj navozili in raztrosili na sosedovo njivo. Spoznavši zmoto, se nič kaj ne prestrašijo, marveč vsaki za en ogel njivo zagrabijo, kakor bi bila rjuha in stresejo ves gnoj na domačo njivo.
 — Ali je to laž?

Smešnice.

1. »Nacek!« — vprašajo mati svojega sinka, ko je iz šole prišel, — »zakaj se pa danes tako kislo držiš?« — »Zato, ker sem